Αντιφασιστικό Φεστιβάλ , 4 χρόνια μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα

Κυριακή 17 Σεπτεμβρίου, 6μμ, κεντρική πλατεία Πτολεμαΐδας

Συνδιοργάνωση:

κίνηση απελάστε το ρατσισμό www.kar.org.gr

, Α.Σ. Ελπίδα Εορδαίας, idancehouse.gr

- ***Ανοιχτή συζήτηση***
- ***Προβολή βίντεο-ποίηση και χορευτικό δρώμενο στη μνήμη του Παύλου***
- ***Συναυλία ροκ και χιπ-χοπ***
- ***Έκθεση φωτογραφίας και βιβλίου***

Ήταν 18 Σεπτέμβρη του 2013 όταν ο Παύλος Φύσσας δολοφονήθηκε από τον Γιώργο Ρουπακιά, μέλος της Χρυσής Αυγής. Ένα «κόμμα»-εγκληματική συμμορία, που της δόθηκε το δικαίωμα να μπει στη Βουλή της χώρας για να σκοτώνει τα παιδιά της... Γιατί το πρόβλημα δεν είναι μόνο «οι ξένοι», αλλά οποιοσδήποτε στέκεται ενάντια στις φασιστικές και ρατσιστικές συμπεριφορές τους, ενάντια στα συμφέροντά τους. Ο Παύλος πάλευε για την ελευθερία και μέσα από τους στίχους του κατάφερνε να αφυπνίζει τη νεολαία, φοβίζοντας την εγκληματική οργάνωση της ΧΑ. Αυτός είναι ο λόγος που επέλεξαν να τον δολοφονήσουν.

Ο φασισμός είναι δίπλα μας , τον βιώνουμε όλοι μας και φροντίζει να καλύπτεται από την προπαγάνδα που δεχόμαστε από τα "παπαγαλάκια" που δουλεύουν για την καθημερινή μας ενημέρωση. Η ακροδεξιά εξαπλώνεται διεθνώς και δολοφονεί στο όνομα

του «έθνους». Όπως με την πρόσφατη δολοφονία της ακτιβίστριας Χέδερ Χέιερ στο Σάρλοτσβιλ των ΗΠΑ σε αντιφασιστική διαμαρτυρία.

Νεοναζί: Γλείφουν τα αφεντικά, προσκυνάνε τραπεζίτες ..... Χτυπάνε τους φτωχούς, μαχαιρώνουν αγωνιστές...

Όμως θα πρέπει να γνωρίζουμε πως πάντα όταν πρόκειται για φασισμό , πίσω του κρύβεται το βαθύ κράτος και το κεφάλαιο. Παρόμοια περίπτωση των τελευταίων ετών με αυτήν του Παύλου Φύσσα είναι η δολοφονία του μαθητή Αλέξη Γρηγορόπουλου το 2008, ο οποίος δολοφονείται από σφαίρα του φασίστα αστυνομικού Ε. Κορκονέα, με «δημοκρατική» κυβέρνηση .Πολλοί πρώην «δημοκράτες» του συστήματος έχουν γίνει φασίστες, πολλοί νυν «δημοκράτες» τους κάνουν πλάτες για να συνεχίσουν να ακονίζουν τα μαχαίρια τους, για να μαχαιρώσουν κάποιον άλλο σαν κι εμάς, για να φτιάξουν το χιτλερικό καθεστώς που ονειρεύονται.Φασισμός, μνημόνια, αυταρχισμός, εθνικισμός, ανεργία , μισθός και σύνταξη πείνας, διαλυμένη δημόσια υγεία και παιδεία είναι όλα εκφράσεις του ίδιου συστήματος, που συνεργάζονται για να μας κλέψουν τη ζωή και το μέλλον.

Ο Ρουπακιάς αποφυλακίζεται λίγο καιρό μετά, και αναρωτιόμαστε ποιοι βρίσκονται εδώ για να μας εκπροσωπούν, ποιοι για να μας προφυλάσσουν και ποιοι για να μας δικαιώνουν. Η σημερινή «αριστερή» κυβέρνηση φαίνεται πως δεν κατάφερε να εφαρμόσει τα προεκλογικά λεγόμενα της, ούτε να απαντήσει στο φασισμό και τους χορηγούς του, αντίθετα με τα μέτρα που παίρνει τους φασίστες να εμφανιστούν στο μέλλον ως «αντισυστημικοί» και «παιδιά του λαού».

Έχουμε φτάσει στο σημείο που οι μάσκες έπεσαν. Η κατάσταση τώρα θα πρέπει να περάσει στα χέρια του λαού, στα δικά μας χέρια. Ακόμα και όταν σκοτώνουν έναν από εμάς, οι ιδέες μας μένουν ζωντανές και η οργή μας συσσωρεύεται. Ο Π.Φύσσας στα τραγούδια του μιλούσε για πρόσφυγες και μετανάστες, για τη βία του κατεστημένου, αφήνοντας πίσω του το δικό του μήνυμα για να αντιμετωπιστεί ο φασισμός και το σύστημα. Τέσσερα χρόνια μετά την δολοφονία του συνεχίζουμε τον ίδιο αγώνα, αντιστεκόμαστε στα σχέδια για μια ανελεύθερη κοινωνία, εξαθλιωμένων, υποταγμένων και τρομαγμένων , αρνούμαστε να γίνουμε θεατές στο παιχνίδι τους. Κλείνουμε με τα λόγια της μητέρας της δολοφονημένης Χέδερ: «Θα προτιμούσα να έχω το παιδί μου. Αλλά μα το Θεό, αφού έπρεπε να τη χάσω, θα φροντίσουμε ο χαμός της να σημαίνει κάτι.» ...